

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2, nr. 25, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1-5, stk. 7, første punktum, og stk. 12-14, og artikel 13, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har i stævningen gjort gældende, at de anfægtede bestemmelser indeholder komplekse og nye regler, som for første gang foreskrives ved direktiv 2014/40/EU, hvis mål det — er gennem indførelsen af et forbud mod markedsføring af tobaksprodukter med en karakteristisk smag og gennem fastsættelsen af ledsageforanstaltninger til dette forbud — fuldstændig at udelukke sådanne produkter, herunder mentolcigaretter, fra det indre marked. Henset til mentolcigaretters markedsandel på markedet for tobaksprodukter inden for EU har dette forbud meget alvorlige følger for produktionen af mentolcigaretter.

Med hensyn til de anfægtede bestemmelser har Republikken Polen fremført følgende anbringender:

Første klagepunkt vedrørende en tilsidesættelse af artikel 114 TEUF. Forbuddet mod markedsføring af mentolcigaretter er blevet indført, selv om der ikke foreligger nogen forskelle mellem de nationale retsfor skrifter, som kunne indskrænke varebevægelserne. Forbuddet bidrager ikke til en forbedring af det indre markeds funktion, men fører tværtimod til skabelsen af hindringer, som ikke fandtes før direktivets vedtagelse.

Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Forbuddet mod markedsføring af mentolcigaretter er ikke egnet til at virkeliggøre direktivets mål. Endvidere tilsidesætter forbuddet kravet om, at de trufne foranstaltninger skal være nødvendige for at nå de forfulgte mål. Omkostningerne ved indførelsen af dette forbud overstiger langt de mulige fordele derved.

Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet. Forbuddet mod markedsføring af mentolcigaretter tilsidesætter subsidiaritetsprincippet, da spørgsmålet om forbruget af mentolcigaretter såvel med hensyn til påvirkningen af den offentlige sundhed som med hensyn til mulige sociale og økonomiske omkostninger ved salgsforbuddet har en regional karakter, som indskrænker sig til en snæver gruppe af medlemsstater. Dette spørgsmål bør derfor beslattes på nationalt niveau og kun i de medlemsstater, hvori disse produkter forbruges og produceres i vidt omfang.

⁽¹⁾ EUT L 127, s. 1.

Appel iværksat den 24. juli 2014 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. maj 2014 i sag T-198/12, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen

(Sag C-360/14 P)

(2014/C 315/70)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og A. Lippstreu, som befuldmægtigede og bistået af Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Rets af 14. maj 2014 i sag T-198/12, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen, om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 om de nationale bestemmelser, som den tyske forbundsregering har meddelt om opretholdelse af grænseværdierne for bly, barium, arsen, antimon, kviksølv samt for nitrosaminer og nitroserbare stoffer i legetøj efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj⁽¹⁾, ophæves i det omfang, Retten afviste søgsmålet
2. Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 erklæres ugyldig i det omfang de deri indeholdte nationale bestemmelser, der er meddelt til opretholdelsen af grænseværdier for stofferne antimon, arsen og kviksølv i legetøj, ikke bliver godkendt; subsidiært hjemvises sagen til Retten
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort tre anbringender gældende:

Det første anbringende: Retten har tilsidesat artikel 114, stk. 4, TEUF i tre henseender. Den har tilsidesat princippet om medlemsstaternes autonome risikovurdering, idet den på grundlag af den omstændighed, at der ligger en afvigende risikovurdering til grund for de af appellanten meddelte foranstaltninger, har fastslået at disse var uegnede. Endvidere har Retten begået en retlig fejl ved at forlange bevis for, at det beskyttelsesniveau, der er sikret ved direktiv 2009/48/EF, i sig selv er utilstrækkeligt. Endelig har retten lagt en fejlagtig retsopfattelse til grund for sin argumentation, idet den har nægtet at foretage en kvantitativ sammenligning af beskyttelsesniveauerne, der beror på grænseværdier.

Det andet anbringende: Retten har tilsidesat pligten til at begrunde domme i medfør af artikel 36 og 53, stk. 1, i statuten for Domstolen. For det første er dens begrundelse vedrørende den af Forbundsrepublikken Tyskland fremlagte Tabel 1 selvmodsigende, idet den én gang henviser til påståede regnefejl og én gang til påståede målefejl. For det andet er begrundelsen utilstrækkelig, idet Retten uden at tage stilling til betydningen af kategorien af afskrabelige materialer antager, at den af Forbundsrepublikken Tyskland foretagne sammenligning af migrationsgrænserne ikke viser et højere beskyttelsesniveau.

Det tredje anbringende: Retten har i tre henseender gengivet faktiske omstændigheder hhv. beviser fejlagtigt. Først har den tydeligvis gengivet indholdet af den af appellanten fremlagte Tabel 3 forkert. Dernæst har Retten tydeligvis fejlagtigt antaget, at den Tabel fra Bundesinstitut für Risikobewertung (det tyske institut for risikovurdering), som appellanten forelagde, indeholdt fejlagtigt adderede værdier. Endelig har Retten tydeligvis misforstået Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici (VKSM's) udtalelse af 1. juli 2010, idet den heraf har udledt et udsagn om pålideligheden af biotilgængelighedsgrænseværdier, som VKSM klart ikke har afgivet.

⁽¹⁾ EUT L 80, s. 19.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2014 — El Corte Inglés, SA mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) og Emilio Pucci International BV

(Sag C-578/12 P)⁽¹⁾

(2014/C 315/71)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 16.2.2013.
